

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7Er/254/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5609203130
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matej Maxa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5609203130.3

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnenej: Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, proti povinnému: Y. T., B.. XX. X. XXXX, trvale bytom L. XXX/X, I. T., prechodne bytom X. XXXX/XX, L., Č. G., pre vymoženie pohľadávky 8.607,46 eur, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejovie, so sídlom Exekútorského úradu Moyzesova 669/15, Liptovský Mikuláš, pod spisovou značkou EX 1244/2009, takto

rozhodol:

Exekúcia sa z a s t a v u j e .

Súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Matejovie súd náhradu trov exekúcie

n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Pred súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejovie sa dňa 21. 4. 2009 začalo exekučné konanie pod sp. zn. Ex 1244/2009 na vymoženie pohľadávky vo výške 8.607,46 eur, priznanej platobným výmerom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. PV 501/00351/2008 zo dňa 1. 12. 2008 a platobným výmerom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. PV 501/00352/2008 zo dňa 1. 12. 2008. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu po získaní poverenia č. 5505 017417* zo dňa 12. 5. 2009, ktoré v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku udelil tunajší súd na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 8.607,46 eur a trov exekúcie.

Uznesením č. k. 7Er/254/2009-15 zo dňa 28. 8. 2013 súd pripustil, aby z konania vystúpila pôvodná oprávnená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., a na jej miesto vstúpila do konania ako nová oprávnená Slovenská konsolidačná, a.s. Proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal povinný, keď uviedol, že od 7. 2. 1977 žije v Českej republike, v mieste trvalého pobytu sa nezdržuje, ani tam nechodí. Nevie, o čo sa v konaní jedná, čo má so zdravotnou poisťovňou, nedostal žiadny doporučený list, až predmetné uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Je riadne hlásený v Českej republike, tam aj platí zdravotné poistenie a je tam zamestnaný. Preto povinný žiadal, aby rozhodnutie v celom rozsahu zamietol. Povinný zároveň súdu predložil výpis zo zdravotného poistenia v Českej republike za obdobie 21. 4. 1997 - 27. 2. 2014.

K odvolaniu sa vyjadrila aj Slovenská konsolidačná, a.s., ktorá navrhla podané odvolanie zamietnuť z dôvodu, že nie je prípustné. Nakoľko „odvolanie“ povinného nespĺňalo zákonné náležitosti a nebolo doplnené, resp. opravené ani na výzvu súdu, Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 20CoE/63/2014-44 zo dňa 13. 1. 2015 odmietol. Rozhodnutie o zmene účastníka konania na strane oprávneného tak nadobudlo právoplatnosť dňom 20. 2. 2014.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené povinným súd následne v súlade s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku pristúpil k preskúmaniu správnosti vyznačenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na exekučných tituloch a požiadal o súčinnosť orgán, ktorý exekučné tituly vydal. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Martin (ďalej len „úrad“) súdu oznámil, že dňa 15. 7. 2008 vydal upovedomenie o začatí správneho konania č. PV 501/00351/2008 a č. PV 501/00352/2008 na základe

návrhu Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. Povinnému boli predmetné upovedomenia doručované na adresu trvalého pobytu Priebežná 489/8, Liptovský Mikuláš. Zásielka sa vrátila úradu s označením „adresát neznámy“. Úrad preto požiadal o súčinnosť Mestský úrad Liptovský Mikuláš, ktorý potvrdil, že uvedená adresa je skutočne adresou trvalého pobytu povinného. Na základe týchto skutočností úrad ustanovil povinnému v zmysle § 16 Správneho poriadku povinnému opatrovníka. Ustanovený opatrovník prevzal upovedomenia o začatí konania, a následne aj platobné výmery, ktoré tak nadobudli právoplatnosť. Nešlo teda o fikciu doručenia, ale o doručenie zásielok opatrovníkovi, t. j. zákonom určenej osobe. Platiteľ poistného neuviedol skutočnosť, že sa zdržiava v zahraničí, ani na evidencii obyvateľstva, nemal v čase doručovania písomností na území Slovenskej republiky zrušený trvalý pobyt, preto nemal úrad inú možnosť, než postup vyššie uvedeným spôsobom podľa zákona. Úrad zároveň súdu predložil fotokópie zo spisu správneho orgánu potvrdzujúce uvedené skutočnosti.

Podľa § 243b ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

Podľa § 57 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. 10. 2013 (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2008 (ďalej len „Správny poriadok“), dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 16 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán ustanoví opatrovníka aj účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy alebo ktorému sa nepodarilo doručiť písomnosť na známu adresu v cudzine a ktorý si neustanovil zástupcu, ako aj účastníkovi konania, ktorý je postihnutý duševnou alebo inou poruchou, pre ktorú nemôže konať, a nemá zákonného zástupcu.

Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/96 zo dňa 27. 01. 1997).

Správny orgán (úrad) v predmetnej veci postupoval v správnom konaní, v ktorom boli vydané exekučné tituly (výkazy nedoplatkov) podľa Správneho poriadku, a to tak, že najprv doručoval upovedomenie o začatí správneho konania povinného na jeho známu adresu. Keď sa zásielka vrátila úradu s tým, že adresát je neznámy, preveril trvalý pobyt povinného u Mestského úradu Liptovský Mikuláš, a po zistení, že predmetná adresa je doposiaľ evidovaná ako trvalý pobyt povinného, ustanovil tomuto opatrovníka (zamestnanca úradu) a konanie skončil s týmto opatrovníkom.

Postup správneho orgánu (úradu) pri zisťovaní pobytu vyhodnotil exekučný súd ako prísne formálny, bez skutočnej snahy zistiť pobyt účastníka konania a umožniť mu tak uplatňovanie jeho práv. Takýto postup je v rozpore so všeobecnými procesnými princípmi a účastníkovi konania bolo v konečnom dôsledku odňaté právo vystupovať v konaní, byť informovaný o stave veci ešte pred vydaním rozhodnutia, vyjadriť sa k veci a podať opravné prostriedky. Správny orgán nepreveril pobyt účastníka konania všetkými dostupnými prostriedkami, ale sa obrátil len na mestský úrad - takéto zisťovanie pobytu nemožno podľa názoru súdu považovať za dostatočné pre záver, že pobyt účastníka konania nie je známy (§ 16 ods. 2 Správneho poriadku). Na podklade takto zisteného pobytu účastníka konania následne úrad ustanovil bez ďalšieho opatrovníka, ktorý nemá žiadne osobné, rodinné, či iné väzby na povinného. Postup správneho orgánu, ktorý po formálnom preverení zistil, že povinný má stále evidovaný trvalý pobyt na uvedenej adrese (a to už od 23. 9. 1987) a ustanovil opatrovníka bez akejkoľvek väzby na osobu povinného, bol predčasný. Takéto vedenie konania neslúži na ochranu práv účastníka konania, ale zrejme sleduje odlišný cieľ - čo najskoršie a administratívne najjednoduchšie skončenie konania. Vzhľadom na uvedené nedostatky v procesnom postupe správneho orgánu dospel súd k záveru, že tu nie sú naplnené predpoklady formálnej vykonateľnosti exekučných titulov, a exekúciu tak podľa § 57

ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil. K obdobným záverom dospel aj Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 20CoE/48/2015 zo dňa 28. 7. 2015.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Trovy exekúcie sú procesným nárokom súdneho exekútora, ktorý si tento musí riadne uplatniť. Súd dňa 15. 1. 2016 vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní oznámil, či si uplatňuje v predmetnej veci trovy exekúcie, a ak áno, aby ich vyčíslil a požičal súdu exekútorský spis. Výzvu si súdny exekútor prevzal dňa 5. 2. 2016, do dnešného dňa však na ňu nereagoval. Z týchto dôvodov súd rozhodol o trovách exekúcie tak, že súdnemu exekútorovi náhradu týchto nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 374 ods. 4 O. s. p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.